

Fra LaRouche-bevægelsen 27. september 2014: Kampen om menneskehedens fremtid intensiveres, idet BRIKS tager føringen på FN's Generalforsamling

På sidelinjen af FN's Generalforsamling i denne uge bekræftede BRIKS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) fortsat deres nye selvtillid med hensyn til deres rolle i skabelsen af en bedre fremtid for menneskeheden.

I kølvandet på et møde den 25. september mellem BRIKS-landenes udenrigsministre i New York, talte Wang Yi fra Kina til gruppen og meddelte, at de fem nationer vil udvikle fælles strategier og løsninger til at håndtere verdens farligste konflikter, samtidig med, at de vil udvide det økonomiske, kulturelle og videnskabelige samarbejde, som blev fastsat på topmødet i Fortaleza, Brasilien, især gennem lanceringen af den Nye Udviklingsbank.

Gruppen fremhævede Egypten for sin afgørende rolle med hensyn til at fremme fredsprocessen i Mellemøsten ved at mægle en fornyet aftale om enhed blandt de palæstinensiske grupperinger, og ved at planlægge at være vært i fællesskab med Norge for en donorkonference for genopbygning af Gaza i kølvandet på sommerens israelske tæppebombning og invasion ud fra »chok og ærefrygt«-doktrinen (overvældende militærmagt, -red.).

Lige fra den indledende samling af Generalforsamlingen og videre gennem FN's Sikkerhedsråds særlige samling vedr. truslen fra Islamisk Stat, al-Qaeda og Al Nusra Front,

spillede statsoverhoveder fra BRIKS en førende rolle med hensyn til at presse på for et nyt paradigme inden for internationale relationer.

Premierminister Modi

Den indiske premierminister Narendra Modi skal efter planen tale til Generalforsamlingen lørdag morgen, og herefter skal han mødes i weekenden med Bill og Hillary Clinton og dernæst tale på Madison Square Garden, som allerede har helt udsolgt til hans tale, som man så spændt venter på, til det indisk-amerikanske samfund. Tirsdag deltager Modi i en statsmiddag i Det hvide Hus og et topmøde med præsident Obama.

Med justitsminister Eric Holders tilbagetræden bliver Obama mere og mere isoleret og mere og mere desperat. Lyndon LaRouches opråb med en advarsel om, at faren for, at Obama satser på et fuldgyldigt statsdiktatur, kan ikke ignoreres eller undervurderes.

I en lederartikel i dag angreb redaktionen for New York Times Holder og Obamaregeringen for ikke at have retsforfulgt et eneste individ, som er skyldig i at udføre tortur, eller fængsle en eneste bankier i skandalen på det sekundære ejendomsmarked, som næsten udslettede, hvad der var tilbage af den amerikanske økonomi. Holder retsforfulgte, på Obamas vegne, flere 'whistleblowers' under Loven om Spionage, end alle hans forgængere tilsammen.

Obama ignorerer fortsat de enstemmige krav fra hele sit statsråd og hele generalstaben om, at han skal gå til Kongressen for at få bemyndigelse til den krig, han fører i Irak og Syrien. Den eneste forklaring på Obamas afvisning af at gå til Kongressen under artikel I, sektion 8 i Forfatningen og under Resolutionen om krigsbeføjelser er, at det er hans hensigt at udslette enhver kongresmyndighed og satse på et diktatur. Den krigsplan, som Obama forfølger, og som er i

skarp kontrast til formanden for generalstabscheferne, general Martin Dempseys anbefalinger, koster de amerikanske skatteborgere mindst 10 mio. dollars om dagen, iflg. forsvarsminister Chuck Hagel og general Dempsey, som afholdt en pressekonference i Pentagon fredag eftermiddag. CNN's Fareed Zakaria tilsluttede sig det voksende kor af kritikere af Obamas seneste krig og skrev i Washington Post den 25. september, at ingen sejr over Islamisk Stat vil være mulig uden et åbent samarbejde med Iran og Syrien. Det var kernen i Dempseys oprindelige plan for at besejre IS. I stedet allierer Obama sig med netop de anglo-saudiske kræfter, som var de oprindelige ophavsmænd til IS og al-Qaeda. Obama har ingen planer om virkelig at besejre Islamisk Stat og genoprette stabilitet i området. Han er et redskab i den britiske plan for en permanent konflikt med den islamiske verden.

I skarp kontrast til Obamas forræderi har en gruppe på 126 ledende sunni-gejstlige udstedt et åbent brev til Abu Bakr al-Baghdadi, det nominelle overhoved for Islamisk Stat, et brev, som nådesløst kritiserer hans overgreb mod den islamiske tro. Den lange, teologiske afhandling affattedes af førende, islamiske lærde, inklusive lærde fra Al-Azhar Universitet i Cairo, den ældste skole for islamisk tænkning i verden. Det er værd at bemærke, at ikke en eneste gejstlig fra Saudi Arabien, Qatar eller Kuwait underskrev det åbne brev, som var et dybtgående, teologisk angreb på wahhabisme og Islamisk Stats totale forvrængning af Koranens principper og Hadith.

Det er bydende nødvendigt, at USA vender tilbage til sine historiske rødder og går sammen med BRIKS-nationerne om at smede helt nye rammer for samarbejdet mellem planetens suveræne nationer. Dette begynder med, at Obama omgående fjernes fra embedet – før han gør et endeligt forsøg på at indføre et skinbarligt ondskabens diktatur. Det amerikanske folk foragter denne præsident og ønsker at se nationen genvinde sin engang så stolte arv. Spørgsmålet er, om det amerikanske folk vil reagere i tide på øjeblikkets krav og

store muligheder. Disse muligheder vises tydeligst gennem de bestræbelser, som gennemføres af BRIKS-nationerne og de andre nationer som Egypten og Argentina, som har allieret sig og kæmper for det, som afdøde dr. Edward Teller kaldte »menneskehedens fælles mål«.

Argentinas præsident på FN's Generalforsamling: Fred og udvikling uden gribbe er modgiften mod terror af enhver art

*Den argentinske præsident Cristina Fernandez de Kirchner taler
i FN*

24. september 2014 – I sin tale i dag på FN's Generalforsamling, som blev afbrudt flere gange af bifald, takkede præsident Cristina Fernandez de Kirchner denne organisation for sin overvældende støtte til Argentinas kamp mod de rovgriske gribbefonde, og fordømte sidstnævnte som »finansielle og økonomiske terrorister«, som destabiliserer økonomier og skaber »sult, fattigdom og elendighed« som et resultat af deres tøjlesløse spekulation.

Fernandez understregede, at alt imens hendes nation er blevet udset til offer af gribbefondene, som handler for at destabilisere økonomien gennem rygter, løgne og bagtalelse, så når deres rækkevidde langt ud over Argentina. Argentina foreslog en resolution i FN's Generalforsamling, som opfordrer til skabelsen af en international konvention for at regulere

omstruktureringer af statsgæld og gøre dem immune over for gribbene, for at sikre, at »intet andet land behøver at lide, hvad Argentina har lidt«, sagde hun og modtog bifald.

Økonomisk og finansiel stabilitet, som »angriber økonomiske og sociale uligheder blandt lande og inden for individuelle samfund«, sagde Fernandez, »er også en modgift mod de terrorister«, som i dag rekrutterer forarmede og desperate unge mennesker i nationer i Mellemøsten.

Etableringen af et ægte multilateralt system – en reformering af FN's Sikkerhedsråd og agenturer såsom Valutafonden er presserende nødvendigt, sagde hun – ville være et stort skridt fremad mod håndteringen af de fleste af verdens problemer i dag, hvad enten disse er spørgsmål om økonomi, politik eller krig og fred, sikkerhed og terrorisme. Udelukkende en proces, som er sanktioneret af FN, og som skal regulere omstruktureringer af statsgæld, advarede hun, kan forhindre en dommer som New York-dommer Thomas Griesa i at gøre, hvad der passer ham.

Præsident Fernandez henviste til sit venskab med sin »landsmand«, Pave Frans, som hun netop havde mødt i Rom den forudgående lørdag, og påpegede hans store lederskab, ikke blot i religiøs forstand, men også som en fortaler for fred. »Mellem de økonomiske gribbe og krigshøgene, har vi brug for flere duer i verden«, sagde hun. »Man kan ikke bekæmpe terrorisme ved at slå på krigstrommerne.«

Idet hun uddybede spørgsmålet om terrorisme, rejste Fernandez nogle skarpe spørgsmål, hvor hun satte fokus på uoverensstemmelserne i den måde, hvorpå verdensledere, især USA, håndterer terrorisme. Etiketterne for, hvem, der er »frænde«, og hvem, der er »fjende«, skifter hele tiden, anklagede hun. Sidste år lød der krav om at invadere lande – Syrien – mens der i dag er et samarbejde med denne regering om at bekæmpe ISIS. Og de »frihedskæmpere«, som så højlydt blev lovprist sidste år, tilhører nu ISIS. Først var det al-Qaeda

og Taliban. Det arabiske forår er snarere blevet til et efterår eller en vinter, sagde hun, og dets »frihedskæmpere« fortjener nu at blive retsforfulgt og fængslet. ISIS er »de nye terrorister, og vi ved ikke, hvem, der sælger dem våben, hvem, der sælger dem olie. De kontrollerer medieressourcer, som er rent ud sagt cinemagrafiske.« Regeringer, som har efterretningskapaciteter, der er langt mere sofistikerede end Argentinas, bør begynde at besvare disse spørgsmål, sagde hun.

Den russiske ambassadør til i FN Vitaly Churkin: Operationer imod ISIS er ulovlige, med mindre FN's Sikkerhedsråd godkender det

19. september 2014 – Ruslands repræsentant i FN Vitaly Churkin erklærede på mødet i FN's Sikkerhedsråd i dag, at en international, anti-terroristoperation imod Islamisk Stat behøver samtykke fra de regeringer, hvis lande er udset som mål, eller også godkendelse fra FN's Sikkerhedsråd.

»Alle andre muligheder vil blive betragtet som ulovlige og underminerende den internationale og regionale stabilitet. At diktere færdigsyede løsninger vil ikke fungere i Irak eller Syrien«, sagde Churkin.

Churkin tilføjede, at rammerne for den politiske proces

»må sættes i enighed med irakerne selv, for de er ansvarlige for deres lands fremtid. Vi er ekstremt bekymrede over de udtrykte planer om at angribe ISIS-stillinger i Syrien uden, at der finder en drøftelse sted med den nationale regering i Damaskus.«

FN's Sikkerhedsråd vedtager resolution for forøget adgang for nødhjælpsorganisationer i Syrien

23. feb. 2014 – FN's Sikkerhedsråd vedtog lørdag en resolution, som krævede forøget adgang til Syrien for FN-nødhjælpsorganisationer. Resolutionen, som blev enstemmigt vedtaget af de 15 medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, kræver, at »alle parter, især de syriske myndigheder, omgående tillader hurtig, sikker og uhindret adgang for nødhjælp fra FN's nødhjælpsorganisationer og de samarbejdspartnere, der skal gennemføre det, inklusive adgang igennem linjer, hvor der er konflikt, og over grænser«, iflg. en erklæring fra FN's Sikkerhedsråd. Resolutionen kræver også en standsning af volden i Syrien, at alle parter indstiller angreb på civile, fordømmer de udbredte krænkelser af menneskerettigheder –

denne bestemmelse synes primært at være møntet på regeringen – og kræver, at alle parter ophæver belejringen af beboede områder, inklusive Damaskus, Damaskus' opland, Homs og Aleppo.

Alt imens resolutionsteksten endnu ikke er tilgængelig, synes den ikke at indeholde nogen specifikation af konsekvenserne, hvis det syriske regime ikke overholder betingelserne. Talsmand for det russiske udenrigsministerium Alexander Lukashevich sagde i dag, at resolutionen sikrer, at FN's humanitære principper vil blive fulgt under leveringen af humanitær hjælp. »Dette har vi insisteret på under udarbejdelse af teksten«, sagde han iflg. Itar-Tass. »Resolutionen kræver også, at der kommer humanitær hjælp igennem konfrontationslinjer og over grænser til nabolande. Dette betyder, at Syriens suverænitet bør respekteres, og at regeringens synspunkt bør imødegås.«

Vitali Churkin, Ruslands ambassadør til FN, sagde efter afstemningen, at resolutionen var afbalanceret og tog højde for de bekymringer, som Rusland har givet udtryk for. Han sagde, at han håbede, den syriske regering snart ville gå med i kampen for at bekæmpe terrorisme. »Vi understreger behovet for, at alle parterne i Syrien skal påtage sig ansvar for at udrydde terrorisme i Syrien«, sagde han. Rusland havde afvist tidligere resolutionsudkast med den begrundelse, at ved at kræve, at konvojer med humanitærhjælp fik adgang uden den syriske regerings tilladelse, gav det faktisk en undskyldning for militære aktioner.

Sammen med Hollande gør Obama

fremstød for konfrontation med Rusland

Under sin fælles pressekonference med den franske præsident Francois Hollande kastede den amerikanske præsident Barack Obama sig ud i en krigsopildnende svada imod Rusland over Syrien – idet han faktisk indrømmede sin egen politiks fiasko, men gav Vladimir Putin skylden for det.

»Syrien må leve op til sine forpligtelser, og Rusland har et ansvar for at sikre, at Syrien efterkommer dem«, sagde Obama i sin indledende erklæring på pressekonferencen. Da spørgsmålet blev stillet under spørgetiden, forklarede Obama dette nærmere, idet han rasede, at »det syriske regime grundlæggende set sulter tusindvis af syrere i Homs og andetsteds«, og at »selve den syriske stat er ved at smuldre.«

Og, fortsatte Obama,

»Vi vil fortsat forpligte os til ikke blot at lægge pres på Assad-regimet, men også til at få lande som Rusland og Iran til at anerkende, at det ikke er i nogens interesse at se den fortsatte blodsudgydelse og det fortsatte sammenbrud, der finder sted i det land.«

Med henvisning til forsøg på at få en FN-resolution, fortsatte Obama:

»Der er stor enighed om denne resolution blandt de fleste i Sikkerhedsrådet. Rusland holder stand. Og udenrigsminister Kerry og andre har givet et meget direkte budskab til russerne om, at de ikke kan sige, at de er bekymret for det syriske folks velfærd, når de sulter civile, og at det ikke kun er syrerne, der har skylden, men også russerne, hvis de blokerer for denne form for resolution.«

Obama gentog, at han forbeholder sig ret til at anvende

militærmagt i Syrien og påpegede, med hensyn til kemiske våben, »I partnerskab med Frankrig sagde vi, at vi var parat til at handle, hvis ikke Syrien handlede.«

Rusland: Resolution om Syrien i FN's Sikkerhedsråd en undskyldning for »militæraktion«

På en pressekonference i Genève på sidelinjen af det andet møde i Genève-II forhandlingerne havde den syriske udenrigsminister Walid Muallem og den russiske viceudenrigsminister Gennady Gatilov en længere drøftelse om forhandlingerne, efterfulgt af en pressekonference, der inkluderede spørgsmål om striden i FN's Sikkerhedsråd om en amerikansk/britisk-støttet resolution om Syrien.

Gatilov gentog tidligere erklæringer fra udenrigsminister Sergei Lavrov, idet han sagde, at »hele meningen og formålet med resolutionen er at skabe grundlaget for en fremtidig militæraktion mod den syriske regering, hvis nogle krav, som den indeholder, ikke imødekommes.«

Ifølge det russiske nyhedsagentur, RIA, tilføjede Gatilov, »Resolutionen er ikke acceptabel for os i den form, som nu forberedes, og vi vil naturligvis ikke lade den gå igennem.«

På pressekonferencen med Muallem nævnte Gatilov også, at Rusland og Kina er i færd med at udfærdige et udkast til en resolution i FN's Sikkerhedsråd, som vil omhandle terrorisme i Syrien.

Striden i FN mellem USA/UK/Frankrig-blokken, som støtter de syriske oprørere, og Rusland, som konstant gør fremstød for en forhandlet løsning, der gør en ende på kampene, er en parallel til de bitre, men stadig igangværende forhandlinger mellem den syriske regering og oppositionen i Genève.

Den 12. februar i Genève fremlagde begge parter dokumenter om deres holdning. Oppositionens erklæring – som Reuters, som hævder at have modtaget en kopi, rapporterer om – skulle

angiveligt skitsere en overgangsregering med »fuld« eksekutiv magt, som vil overvåge den humanitære fødevarehjælp til de civile, som er under belejring. Udenrigsminister Muallem afviste oppositionens forslag som blot en »erklæring« og ikke et »officielt dokument til diskussion«. Muallem anklagede også oppositionen for at nægte at indrømme selv eksistensen af terrorisme i Syrien og støttede kraftigt behovet for en russisk-kinesisk FN-resolution.

Pushkov: Obama »besat« af idéen om at vælte Assad

Obamas erklæring tirsdag om, at han »forbeholder sig ret« til at angribe Syrien, nu på et humanitært grundlag, indikerer for et ledende parlamentsmedlem i Rusland, at han stadig nærer visioner om at vælte Assad-regeringen i Damaskus. Alexei Pushkov, formanden for den statslige Dumas komite for internationale anliggender, sagde på Twitter onsdag, at »Obama sagde, at USA forbeholder sig ret til at udføre en militæraktion i Syrien. Da de er besat af idéen om at vælte Assad, har USA ikke ændret standpunkt mht. en militær invasion.«